

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a soudců JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce: **J. V.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, o přiznání osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 3. 2018, čj. MSK 39546/2018, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 12. 2018, čj. 25 A 40/2018-37,

t a k t o :

- I. Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 12. 2018, čj. 25 A 40/2018-37, **se** ve výrocích I. a II. **zrušuje** a v tomto rozsahu **se věc vrací** krajskému soudu k dalšímu řízení.
- II. Kasační stížnost směřující proti výroku III. usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 12. 2018, čj. 25 A 40/2018-37, **se odmítá**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Ostravě, jehož výrokem I. byla zamítnuta jeho žádost o osvobození od soudních poplatků, výrokem II. zamítnuta žádost o ustanovení zástupce a výrokem III. byl stěžovatel vyzván k úhradě soudního poplatku za podanou žalobu. Z doplnění kasační stížnosti je zřejmé, že stěžovatel brojí proti výročkům I. a II.

[2] Krajský soud ve svém usnesení vycházel z toho, že stěžovatelův návrh zjevně nemůže být úspěšný, což je důvod pro zamítnutí žádostí o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. Stěžovatelova žaloba směřovala proti rozhodnutí

žalovaného, jímž bylo jako nepřipustné zamítnuto odvolání, protože stěžovatel nebyl a nemohl být účastníkem vodoprávního řízení. Stěžovatel však v žalobě namítal pouze vadné vyznačení doložky právní moci a dle krajského soudu tedy uplatnil žalobní bod, který se míjí s meritem napadeného správního rozhodnutí.

[3] Stěžovatel kasační stížnost doplnil podáním ze dne 2. 4. 2019, v němž odkázal na doplnění kasační stížnosti, které soudu zaslal ve věci sp. zn. 9 As 11/2019 a kopii tohoto podání nyní ke svému podání přiložil. Stěžovatel uvedl, že se jedná o právně identickou nebo podobnou situaci. Nejvyšší správní soud proto toto podání vyhodnotil jako doplnění kasační stížnosti. Z něj plyne, že stěžovatel považuje důvody krajského soudu za nelogické. Krajský soud totiž na jednu stranu hodnotí jako nedostatečné stěžovatelem uplatněné žalobní body, na druhou stranu však zamítá jeho žádost o ustanovení advokáta pro zjevnou bezúspěšnost a ze stejných důvodů mu nepřiznává osvobození od soudních poplatků. Žalobní body mohly být s pomocí advokáta doplněny.

[4] Stěžovatel dále obsáhle popisuje své poměry a postoj k fungování státní moci. Vzhledem k tomu, že tyto okolnosti nemají bezprostřední vztah k projednávané věci, není nezbytné je na tomto místě rekapitulovat.

[5] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, a z důvodů, které zákon připouští [§ 102 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řád správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Vzhledem k tomu, že se v nynější věci jedná o kasační stížnost proti procesnímu usnesení krajského soudu, nevyžadoval jinak povinné zastoupení stěžovatele advokátem ani zaplacení soudního poplatku (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 9. 6. 2015, čj. 1 As 196/2014-19, č. 3271/2015 Sb. NSS). Poté přistoupil k přezkumu napadených výroků usnesení krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů. Ověřil také, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[6] Podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. je kasační stížnost nepřipustná proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení. Rozhodnutí, kterým krajský soud stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku za žalobu, je právě takovým rozhodnutím. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost směřující proti výroku III. napadeného usnesení odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[7] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

[8] Podstatou projednávané věci je otázka, zda stěžovatelova žaloba zjevně nemůže být úspěšná proto, že se uplatněný žalobní bod míjí s důvody napadeného správního rozhodnutí žalovaného. Hodnocení návrhu jako zjevně neúspěšného totiž znemožňuje přiznat účastníkovi řízení osvobození od soudního poplatku (§ 36 odst. 3, věta třetí, s. ř. s.) a ustanovení zástupce (§ 35 odst. 10, věta první, s. ř. s.).

[9] Nejvyšší správní soud se obdobnými rozhodnutími krajského soudu vydanými ve věcech téhož stěžovatele již nedávno zabýval (srov. rozsudky ze dne 29. 3. 2019, čj. 9 As 11/2019-31 a ze dne 23. 5. 2019, čj. 9 As 27/2019-52) a dospěl v nich k závěru, že důvody napadeného usnesení neobstojí. Ze skutečnosti, že stěžovatel v žalobě uplatnil žalobní bod,

který se míjí s meritem napadeného správního rozhodnutí, totiž ještě nelze usuzovat na zjevnou neúspěšnost celé žaloby. Není vyloučeno, že stěžovatel další žalobní body doplní, a to ať už sám, nebo prostřednictvím případně ustanoveného zástupce (ostatně s ohledem na to, že společně s podáním žaloby o jeho ustanovení požádal, lze usuzovat, že měl v úmyslu žalobu později doplnit jeho prostřednictvím).

[10] Nejvyšší správní soud kasačním námitkám přisvědčil a napadené výroky usnesení proto zrušil podle § 110 odst. 1, věty první, s. ř. s. Krajský soud bude v dalším řízení vázán právním názorem uvedeným výše (§ 110 odst. 4 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud v této souvislosti dále podotýká, že závazný právní názor se týká výlučně zákonnosti důvodu, na kterém krajský soud své rozhodnutí postavil, a definitivně neřeší oprávněnost stěžovatelových žádostí o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce.

[11] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v konečném rozhodnutí vydaném v dalším řízení (§ 110 odst. 3, věta první, s. ř. s.).

[12] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že nerozhodoval o dalších žádostech navrhovatele spojených s dodatečným doplněním kasační stížnosti ze dne 4. 6. 2019. Konkrétně nerozhodoval o žádosti o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti, jelikož stěžovateli byla usnesením ze dne 16. 6. 2019, čj. 8 As 12/2019-61, lhůta prodloužena o měsíc, zákon neumožňuje lhůtu dále prodloužit (§ 106 odst. 3 s. ř. s.) a stěžovatelova kasační stížnost je perfektní. Nejvyšší správní soud nerozhodoval ani o žádosti o přerušování řízení, jelikož neshledal, že by ve věci byl dán některý z důvodů pro přerušování dle § 48 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 18. června 2019

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda senátu